

Posudek vedoucího diplomové práce

Název práce: Omezení práva na informace ve veřejné správě
Diplomant/ka: Petra Svatošová
Autor posudku: JUDr. PhDr. Jan Malast, Ph.D.

1. Zadání a cíl práce:

Cílem práce bylo objasnit informovanější veřejnosti podstatu a rozsah informačního práva, tj. kdo může podat žádosti o informace, kdo je subjektem povinným informaci poskytnout, jak je toto právo omezeno atp. (volně dle str. 1).

Tento cíl – snad s výhradou oné „informovanější veřejnosti“ – odpovídá zadání práce.

2. Přístup studenta k řešení zadaného úkolu, původnost a úroveň práce s prameny:

Předložená diplomová práce se zabývá tématem, které je specifické hned z několika důvodů. V prvé řadě jde o téma, jež je možno uchopit řadou způsobů. Autorka jej pojala především coby jakési „negativní“ vymezení věcné působnosti zákona o svobodném přístupu k informacím a klíčové pasáže své práce věnuje především důvodům, pro které může (či musí) povinný subjekt rozhodnout o neposkytnutí informace. Další oblastí omezené práva na informace, jíž je věnována určitá pozornost, je oblast práva nahližení do spisu. Toto pojetí tématu, jakkoliv jistě není jediné možné, nepochybně představuje akceptovatelný způsob zpracování.

Dalším důvodem atypičnosti je pak výrazně judikturní povaha zvoleného tématu. Informační právo je v českém právním prostředí jen velmi obecně upraveno a značnou část otázek, které v souvislosti s jeho aplikací vznikají, je třeba řešit pomocí předchozí (dosavadní) rozhodovací praxe soudů, neboť platné právo je jednoduše neupravuje. Diplomantka se tak musela vypořádat nejen s poměrně omezeným množstvím právně-literární produkce (přestože je třeba zdůraznit, že s tímto problémem se vypořádala nadmíru úspěšně a vychází z nadprůměrně obsáhlé pramenné základny), ale také se probrat naopak obsáhlým množstvím judikátů, byť již většinově reflektovaných zejména komentářovými zdroji (v tomto ohledu by práci výrazně zpřesnilo a zpřehlednilo, kdyby autorka jednoznačněji odlišila judikaturu, kterou sama prostudovala, od té, k níž se dostala pouze zprostředkovaně například právě v komentáři k informačnímu zákonu).

Výsledkem diplomantčiny snahy je komplexně zpracovaný text, který navzdory výrazné inspiraci podkladovými materiály nepostrádá ani vlastní autorčiny vhledy a závěry (které by, pravda, někdy zasloužily podrobnější zhodnocení). Práce nezůstává pouze v rovině popisnosti, ale snaží se jít do podstaty problému a za pomoci řady argumentů se dobrat legitimního a přijatelného řešení problémů, na něž naráží. Téma práce sice nebylo zcela vyčerpáno, i vzhledem k výše řečenému to však není třeba primárně považovat za nedostatek jako spíše za prostor pro další diplomantčino zkoumání.

Formální náležitosti práce jsou standardní.

Nejvyšší míra podobnosti s jinými pracemi podle systému kontroly plagiátorství dosahuje 0%.

3. Přínos práce a aktivita studenta během zpracování:

Studentka několikrát využila možnosti konzultace při zpracování své práce, zároveň však projevila výraznou míru samostatnosti. Mé poznámky, podněty či rady ke zpracování reflektovala.

4. Celkové hodnocení práce:

Předložená diplomová práce splňuje obsahové, formální i metodologické požadavky kladené na závěrečné práce studentů magisterského oboru Právo a může tak být předložena k obhajobě. Diplomantka zpracováním své práce dosáhla cíle, který si před zpracováním vytkla.

Práci samotnou navrhuji hodnotit stupněm „Velmi dobře“ až „Výborně“, v závislosti na úrovni ústní části obhajoby.

5. Otázky a připomínky doporučené k rozpravě při obhajobě:

- Ke str. 77 a násl. – které ze zmíněných stanovisek zastává diplomantka v otázce konkurence práva na nahlížení do spisu a práva na informace podle informačního zákona?
- Ke str. 80 – autorka zde uvádí zákon č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže, v platném znění mezi „podrobnější úpravy“, s nimiž se právo na informace dostává do konfliktu. Jak by zhodnotila situaci, kdy by Úřad pro ochranu hospodářské soutěže byl coby povinný subjekt podle informačního zákona žádán o poskytnutí svého nepravomocného rozhodnutí o povolení spojení soutěžitelů a tuto žádost by úřad odmítl s argumentem *a contrario* ve vztahu k § 20 odst. 1 písm. c) zmíněného zákona, podle kterého má úřad povinnost zveřejňovat pravomocná rozhodnutí (tj. pouze pravomocná rozhodnutí)? Jde podle názoru diplomantky o úpravu omezující právo na informace podle informačního zákona?
- Jak by diplomantka posoudila hypotetickou žádost o poskytnutí informace – zvukového záznamu z (neveřejného) jednání obecní rady? Hrál by nějakou roli fakt, že tento záznam by podle jednacího řádu rady byl určen pouze k vyhotovení zápisu a poté určen k okamžitému smazání (připusťme, že žádost přišla před smazáním)? A bylo by rozhodující, že žadatelem o tuto informaci by byl obecní zastupitel (samozřejmě opoziční)?

V Plzni dne 30/04/2016

Podpis autora posudku